

Τι κρύβει η προπαγάνδα περί «ουδετερόθρησκου σχολείου»;

Γράφει ο **Κωνσταντίνος Χολέβας** - Πολιτικός Επιστήμων



Πίσω από την προπαγάνδα περί ουδετερόθρησκου σχολείου κρύβεται η αρνητική διάθεση έναντι της Όρθοδοξίας και της Όρθόδοξης Χριστιανικής αγωγής.

Πολύς λόγος γίνεται στίς ημέρες μας για τό περιεχόμενο της Παιδείας, για τόν χαρακτήρα του μαθήματος των Θρησκευτικών, για τήν αναθεώρηση του Συντάγματος και ένδεχομένως των διατάξεων περί Παιδείας και περί σχέσεων Έκκλησίας και Πολιτείας. Μία όρολογία πού άρέσει στους όπαδούς της ψευδεπίγραφης προόδου είναι τό «ουδετερόθρησκο σχολείο». Θά προσπαθήσουμε νά άποκρυπτογραφήσουμε τή σημασία του όρου και τίς προθέσεις εκείνων πού τόν χρησιμοποιούν.

Λέγοντας ουδετερόθρησκο έννοούν ότι στό έλληνικό σχολείο δέν πρέπει νά υπάρχουν εικόνες του Χριστού και των Αγίων, νά μήν γίνεται προσευχή, νά μήν τονίζεται ή πνευματική παράδοση και ό ιστορικός ρόλος της Όρθοδόξου Έκκλησίας, τό δέ μάθημα των Θρησκευτικών νά άποκτήσει θρησκευολογικό- έγκυκλοπαιδικό περιεχόμενο ή έστω τόν πολυθρησκειακό χαρακτήρα πού ήδη δοκιμάσθηκε σέ όρισμένα Γυμνάσια μέ τό άμφιλεγόμενο Πιλοτικό Πρόγραμμα.

Η παράδοση της ουδετερόθρησκης παιδείας προέρχεται από τή γαλλική κοινωνία και άπηχεϊ τά

ἀκραία ἀντιχριστιανικά καί ἀντιεκκλησιαστικά κηρύγματα τοῦ Διαφωτισμοῦ καί τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1789. Δέν ὑποτιμῶ τή σημασία τῶν ιδεολογικῶν αὐτῶν ρευμάτων γιά τόν εὐρωπαϊκό καί τόν παγκόσμιο πολιτισμό, καλό εἶναι, ὅμως, νά θυμόμαστε ὅτι ὁδήγησαν σέ πολλές ἀκρότητες καί σέ κλίμα τρομοκρατίας εἰς βάρος ἀντιφρονούντων. Ἡ Γαλλική Ἐπανάσταση ἐστράφη κατά τοῦ Ρωμαιοκαθολικοῦ κλήρου καί διέπραξε φόνους καί βιαιότητες. Ἀναμφιβόλως πολλοί Ρωμαιοκαθολικοί Ἐπίσκοποι καί ἱερεῖς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν ἀποκτήσει πλοῦτο καί ἐξουσία καί εἶχαν καταστή ἀντιπαθεῖς στά μάτια τῶν φτωχῶν λαϊκῶν στρωμάτων. Αὐτή ὅμως ἡ διαπίστωση δέν δικαιολογεῖ τόν δολοφονικό πνιγμό κληρικῶν καί μοναχῶν σέ λίμνες μέ μία πέτρα στόν λαιμό οὔτε βεβαίως δικαιολογεῖ τήν κατάργηση ἐπὶ ἀρκετά ἔτη τοῦ Χριστιανικοῦ Ἡμερολογίου ἀπό τοὺς Γάλλους ἐπαναστάτες καί τήν ἐπίσημη λατρεία τοῦ Ὁρθοῦ Λόγου ἀντί τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ συνέπειες αὐτῶν τῶν ιδεολογικῶν ρευμάτων καί τῶν ἐσωτερικῶν συγκρούσεων ὁδήγησαν τή γαλλική κοινωνία σέ μία σαφῆ ἀπομάκρυνση ἀπό κάθε τί Χριστιανικό. Τό 1905 ψηφίσθηκε καί ἰσχύει ἀκόμη εἰδικός νόμος γιά τόν πλήρη χωρισμό τῆς κρατικῆς δραστηριότητος ἀπό τή σφαῖρα τῶν θρησκευτῶν καί τῶν πάσης μορφῆς θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων. Στά γαλλικά δημόσια σχολεῖα ἔκτοτε δέν διδάσκεται μάθημα Θρησκευτικῶν. Αὐτό, ὅμως, ἀποτελεῖ μία γαλλική ἰδιαιτερότητα καί δέν πρέπει νά προβάλλεται ὡς πρότυπο γιά τήν Ἑλλάδα ἢ γιά ἄλλες εὐρωπαϊκές κοινωνίες. Σημειώνω ὅτι τά περισσότερα κράτη μέλη τῆς Εὐρ. Ἐνώσεως ἐπιδιώκουν τή διδασκαλία θρησκευτικοῦ μαθήματος εἴτε ἀμιγῶς Χριστιανικοῦ -μέ βάση τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία- εἴτε τύποις θρησκευολογικοῦ, ἀλλά μέ ὑπεροχική θέση τῶν Χριστιανικῶν ἀξιῶν.

Ὁ μαθητής καί ἡ μαθήτρια τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου δικαιοῦται καί ὑποχρεοῦται νά ἀκολουθεῖ τήν Ἑλληνορθόδοξη παράδοση τῶν προγόνων μας καί ὄχι τόν οὐδετερόθρησκο φανατισμό τῶν Γάλλων ἐπαναστατῶν. Ἡ πατρίδα μας ἐλευθερώθηκε ἀπό συνειδητούς Χριστιανούς Ὁρθόδοξους ἀγωνιστές καί τό 1821 δέν ἔχει ιδεολογική σχέση μέ τή Γαλλική Ἐπανάσταση. Οἱ Γάλλοι ξεσηκώθηκαν ἐναντίον τῶν δικῶν τους ἀρχόντων σέ μία ἐμφύλια ἐξέγερση μέ στόχο μεταξύ ἄλλων καί τόν Ρωμαιοκαθολικό κλῆρο. Ἀντιθέτως ἡ δική μας ἐπανάσταση εἶχε χαρακτήρα ἀπελευθερωτικό καί ἐθνικοθρησκευτικό. Ἀγωνισθήκαμε τό 1821 κατά ἁλλοεθνῶν καί ἁλλοθρήσκων μαζί μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, γιά τήν Ἐκκλησία, ὑπό τήν Ἐκκλησία. Ὁ Θ. Κολοκοτρώνης στά Ἀπομνημονεύματά του δηλώνει τή σαφῆ διαφοροποίηση μεταξύ Γαλλικῆς καί Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, στοὺς δέ μαθητές τοῦ πρώτου Γυμνασίου τῆς ἐλεύθερης Ἀθήνας τονίζει ὅτι καί ἐκεῖνος καί οἱ συμπολεμιστές του βροντοφώναξαν «πρῶτα ὑπέρ Πίστεως καί ὕστερα ὑπέρ Πατρίδος».

Τά Συντάγματα τῶν Ἐθνοσυνελεύσεων τοῦ Ἀγῶνος ἀρχίζουν μέ τήν ἐπίκληση στήν Ἁγία Τριάδα καί γενικῶς δηλώνουν τόν σεβασμό τῶν ἀγωνιζομένων πρὸς τήν Ἐκκλησία. Μία ἀπό τίς πρώτες φροντίδες τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων ὑπῆρξε ἡ ἱδρυση Ὑπουργείου, τό ὁποῖο συνδύαζε τή Δημοσία Ἐκπαίδευση καί τά Ἐκκλησιαστικά ζητήματα. Ἡ Ἐπανάσταση τοῦ 1821, στήν ὁποία ὀφείλουμε τό ἐλεύθερο ἑλληνικό κράτος, εἶχε μεταξύ ἄλλων ὡς στόχο νά μπορούν τά παιδιά μας νά διδάσκονται ἐλευθέρως καί ἀκωλύτως τήν Ὁρθόδοξη Πίστη καί τή διαχρονική ἑλληνική γλῶσσα καί Ἱστορία στά σχολεῖα. Ὁ πρῶτος Κυβερνήτης μας Ἰωάννης Καποδίστριας ὑπογράμμισε ὅτι τά θεμελιώδη μαθήματα γιά τά ἑλληνόπουλα πρέπει νά εἶναι ἡ Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη καί τά κείμενα τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἀς ἀφήσουμε τήν οὐδετερόθρησκη παράδοση στοὺς Γάλλους, μέ σεβασμό στήν πολιτιστική ἰδιοπροσωπία τους, καί ἄς κρατήσουμε γιά τά δικά μας σχολεῖα τήν Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καί τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Πίσω ἀπό τήν προπαγάνδα περί οὐδετερόθρησκου σχολείου κρύβεται ἡ ἀρνητική διάθεση ἔναντι τῆς Ὁρθοδοξίας καί τῆς Ὁρθόδοξης Χριστιανικῆς ἀγωγῆς. Ὅταν στό σχολεῖο θά διδάσκονται ἰσότιμα ὁ Χριστός καί ὁ Βούδας ἢ ὁ Κομφούκιος τότε αὐτό δέν εἶναι οὐδετερότητα. Εἶναι μεροληπτική κατήχηση ὑπέρ ἄλλων δοξασιῶν καί θρησκευμάτων. Τό οὐδετερόθρησκο σχολεῖο εἶναι τό προπέτασμα καπνοῦ γιά νά ἐπιχειρηθεῖ ἡ ἐπίθεση κατά τῆς Χριστιανικῆς παιδείας, τῆς οἰκογένειας καί τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν πού ἀνθίστανται ἀκόμη στήν τάλαιπωρημένη κοινωνία

μας. Ἡ προπαγάνδα περί οὐδετερόθησκου σχολείου ἀποτελεῖ προσβολή γιά τά Ὁρθόδοξα Χριστιανικά πιστεύματα τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τῶν Ἑλλήνων. Ἀποτελεῖ ἐχθρική πράξη πρὸς τήν ἐπικρατοῦσα θρησκεία, ἀμφισβήτηση τοῦ Συντάγματος καί τῶν σχετικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων καί προσβολή στή μνήμη τῶν ἐλευθερωτῶν καί ἱδρυτῶν τοῦ κράτους μας. Οὐδετερόθησκη παιδεία σημαίνει νά κατέβει ἡ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί νά καλλιεργεῖται στά παιδιά μία πολυθρησκευτική σύγχυση. Οὐδετερόθησκη παιδεία σημαίνει σχολεῖο χωρίς πρότυπα, χωρίς ἀξίες. Σημαίνει μία Ἑλλάδα ἀποκομμένη ἀπό τό παρελθόν της, ἄρα χωρίς προσανατολισμό γιά τό μέλλον.

Μιλῶντας στούς διδάσκοντες καί τούς φοιτητές τοῦ Πανεπιστημίου Δυτικῆς Μακεδονίας (Φλώρινα, 17.9.2005) ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐξέφρασε ἐνδιαφέροντες προβληματισμούς ἔναντι τῶν ὁπαδῶν τοῦ οὐδετερόθησκου σχολείου: *«Εἶναι δέ παρατηρητέον ὅτι οἱ παιδαγωγοί, οἱ ὅποιοι ἐπικαλοῦνται αὐτήν τήν οὐδετερότητα καί ἔνεκα αὐτῆς ἀρνοῦνται τήν χριστιανικήν ἀγωγήν τῶν μικρῶν παιδιῶν, κατ' οὐσίαν προχωροῦν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως καί ἀνεπιγνώστως εἰς ἀντιχριστιανικήν τοποθέτησιν καί χειραγώγησιν, πρὸς τήν ὁποίαν προσωπικῶς κλίνουν. Οὗτοι συνεπεία τῆς ἀρνητικῆς στάσεώς των πρὸς τήν χριστιανικήν πίστιν καί ζωὴν ἀπαντοῦν εἰς τό ἔμφυτον θρησκευτικόν ἐρώτημα τῶν μικρῶν παιδιῶν κατὰ τρόπον, ὁ ὁποῖος προκαλεῖ εἰς τήν ψυχήν των ἀμφιβολίας διὰ τήν πίστιν τοῦ οἰκογενειακοῦ καί κοινωνικοῦ των περιβάλλοντος, γεγονός τό ὅποιον δέν βοηθεῖ αὐτά εἰς τήν ψυχικήν των ἰσορροπίαν, διότι θέτει αὐτά προῶς πρὸ διλημμάτων πίστεως, τά ὅποια δέν ἔχουν τήν ὠριμότητα νά ἀντιμετωπίσουν.... Ἡ ἢ ἐπικαλοῦνται τινες οὐδετερότης τοῦ κράτους ἔναντι τῶν θρησκευτῶν μετατρέπεται, ἴσως ἀθελήτως εἰς ἐχθρότητα ἔναντι τῆς ἐπικρατούσης θρησκείας, διότι ἐμμέσως ἐξισώνει αὐτήν πρὸς πᾶσαν ἄλλην, ἐνῶ ἡ ὑπεροχική ἀξία τοῦ ὀρθοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι δεδομένη ἐκ τοῦ ὅτι ὁ ἠθικός ἀνθρωπισμός καί τά κινήματα ἐλευθερίας καί δικαιοσύνης ἔχουν ἐγκολπωθῇ καί ἀφομοιώσει τάς πλείστας τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ ὀρθοῦ Χριστιανισμοῦ».*

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ πρόσφατες ἀνακοινώσεις καί ἐπιστολές της πρὸς κάθε ἀρμόδιο ὑποστηρίζει τή διατήρηση τῆς ἑλληνορθόδοξης παιδείας καί τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανικοῦ χαρακτήρος τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Ἄς μὴν ἐπιτρέψουμε στούς θιασῶτες τοῦ οὐδετερόθησκου σχολείου νά ξεριζώσουν τόν Χριστό ἀπό τίς ψυχές τῶν παιδιῶν μας. Ἄς μὴν ἀποδεχθοῦμε τήν μετατροπὴ τοῦ σχολείου σέ ἐργαστήριο ἀνόσιων πειραματισμῶν καί ἐπιβολῆς ἀποτυχημένων ἰδεολογιῶν. Καί ἄς μὴν λησμονοῦμε ὅτι οἱ δύο ἀνθρωποβόροι καί καταστροφικοὶ ὁλοκληρωτισμοὶ τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὁ Χιτλερισμός καί ὁ Σταλινισμός, εἶχαν ὡς ἰδεολογικὸ ὑπόβαθρο τήν πολεμική κατὰ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἄρθρο στό Περιοδικό ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ Σεπτεμβρίου 2016.

08.09.2016

Πηγή: www.antibaro.gr/